

Noget om helte

Halfdan Rasmussen

¹ Livet er en morgengave.
Sjælen er et pilgrimskor.
Der står krokus i min have.
Der står øller på mit bord.
⁵ Under himlen hænger lærken
som et fjærnt bevinget frø,
for en lærke tænker hverken
på at kæmpe eller dø.

Her er fredeligt og stille.
¹⁰ Her er ingen larm og støj.
Jeg har sået kruspersille
og et brev med pure løg.
Lad alverden slå for panden
og bekæmpe spe med spot.
¹⁵ Jeg vil enes med hinanden
og mig selv og ha det godt.

Der er nok, som går og sysler
med at sprænge kloden væk.
Jeg vil ikke ha skærmydsler
²⁰ og kanoner bag min hæk.
Mens de andre går og sveder
for at gi hinanden lak,
vil jeg pusle med rødbeder,
selleri og pastinak.

²⁵ Jeg vil ikke slås med bisser.
Jeg vil så og ikke slå.
Selv de rødeste radiser
kan man roligt lide på.
Og de sølle penge rækker
³⁰ Til lidt mer end skattesjov,
Når ens kone går og trækker
Sådan lidt til husbehov.

Gulerødder kan hun trække
Op af jordens automat
35 Hvor de står i rad og række
Mellem bønner og salat.
Og hvis jeg er træt og gnaven,
Og det sker jo af og til,
Kan vor muldvarp grave haven,
40 Hvad den sikkert gerne vil.

Samson gik og styrted templer.
Peter Freuchen knak sit ben.
Ak, mod disse to eksempler
er min dåd en sølle en.
45 Jeg har aldrig dræbt filistre
eller haft et ben af træ.
Og når stærke mænd blir bistre,
Går jeg fra Thermopylæ.

Tiden går og tiden hverver
50 store mænd til mandig dåd.
Jeg, reserven blandt reserver,
bryder ofte ud i gråd.
Jeg får nerver og migræne,
blot jeg skær mig på en dolk
55 og vil helre slå min plæne
end slå løs på pæne folk.

Hvorfor skal man slå på tæven
Eller bruge tæveord?
Jeg vil trykke folk på næven.
60 Jeg er ingen Tævedor.
Lad dem tæve på hinanden
Der har tæv behov endnu.
Jeg vil ikke klinke kanden
Før jeg ser den er itu!

⁶⁵ Livet er en dejlig gave.
Jorden er en herlig jord.
Der er øller i min mave.
Der står krokus på mit bord.
Når reserverne skal stille
⁷⁰ for at splitte kloden ad,
skriver jeg med kruspersille
verdens mindste heltekvad.